

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolijo frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnice, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Brez adrese, brez večine.

Že koncem marca, ko so bile završene državnozborske volitve, bilo je jasno, da v državnem zboru ne bode več gotove večine, in da bode grof Taaffe uravnal svojo politiko „od slučaja do slučaja“ in po stari navadi naprej on gaval.

Takoj povodom adrese pokazala je že nova zbornica svojo slabo stran, nedostatek konsolidovane, zanesljive večine. Oficijozni listi so sicer v jedrnatro bili, da se bode grofu Taaffe-u posrečilo v isti adresni koš spraviti Nemce, Poljake, Jugoslovane, klerikalce in aristokrate, liberalce in konservativce, avtonomiste in centraliste. Ti glasovi so se ponavljali, ko smo že imeli tri adresne načrte: izredno medli, brezbojni Bilinskega načrt, ki pravo za pravo ni prijal nikomur, precej samosvestno adreso mladodčeško in adreso Plenerjevo, oziroma levičarsko. A ko se je čitalo, koliko zdrabo so povzročili jako skromni klerikalni in slovanski dodatki k adresnemu načrtu, ko se je izza kulis začul zdaj pa zdaj kak nepovoljen glas, čutili smo takoj, da iz raznih disonanc niti grof Taaffe ne napravi ubranega akorda in bili smo v resnici radovedni na adresno debato, za katero so bili govorniki „pro et contra“ že do- ločeni.

A tu prišlo je vmes kaj čisto nepričakovanega. Grof Taaffe, ki jako ljubi duhovite opazke in si z lahimi dovtipi pomaga iz jako kočljivih položajev, nikakor ni bil za to, da bi nekoliko dni vihral parlamentarni boj, in se morda končal s porazom levičarjev. Poslednji so mu s svojo večletno, dosledno in „fakcijsko“ opozicijo tako močno na srce prirastli, da je te dni javno izrekel: Večine z Mladodčehi in protisemiti ne maram, večine proti Nemcem pa tudi ne. Zaradi tega treba ljubemu Plenerju in njegovim tovarišem na ljubo preprečiti adresno debato. To se je tudi zgodilo na nepričakovan način.

Kakor na kadem navadnem gledališču včasih razobesijo napis, da zaradi nepričakovanih ovir ne bode nobene predstave, skoro isto tako zgodilo se je tudi v državnem zboru. Adresna debata šla je čez noč po vodi. V javni seji dvignil se je Smolka s svojega predsedniškega sedeža, in kot preprost

poslanec sam in samcat staval nujni predlog, da zbornica odpošlje deputacijo do cesarja, zahvaljevat se na prestolnem govoru in izraževati nepremisljivo udanost in zvestobo. S tem odpala bi adresa in adresnega odseka poročilo bilo bi rešeno, šlo bi ad acta, ali po častnikarsko rečeno, v koš.

Ta predlog, ki je kot pravi „deus ex machina“ premetenega grofa Taaffea spravil iz zadrege, vsprejela je vsa zbornica jednoglasno. Ministerski predsednik dobil je zopet duška, do nove budgetne debate, kjer se bodo pojavljala razna nasprotstva, je še nekaj časa, in Taaffe se po tem, v parlamentarni zgodovini Avstrije nečuvenem dejanju, hudomušno smeje v pest, kajti vse je šlo po njegovi volji, vse se mu je drage volje udalo in adresa izginila, kakor se včasih pogrezajo zli duhovi na gledališkem odru.

Ko bi tudi hoteli to pritrjevati nekaterim državnikom, ki adrese sploh zmatrajo le kot formalen čin, bi vendar v tem izrednem slučaju morali pridržati si svoje mnenje. Ko se je toliko in tako dolgo govorilo in pisalo o adresnih načrtih, ko se je, če tudi jako skromno in pohlevno, označilo vseh treh adres stališče, bi bila zbornice čast in dostojnost zahtevali, da se ta zadeva ne reši takim glumaškim načinom, ki ni družega, nego proglašuje vlade vsegamogočnosti in kot naravne posledice, onemoglosti zbornice poslancev.

S tem, da so se zatajile in v koš pometale vse tri adrese in se tako grofu Taaffe-u na ljubo odstranila adresna debata, izjavila je zbornica, da nema svoje volje, da je za njo odločujoča le ministerskega predsednika politika „od slučaja do slučaja“. In tej politiki pokorili so se vsi brez ugovora, le Mladodčehi s pridržkom glede svojega državnopravnega stališča. Kar čez noč polastila se je vseh tolika spravljivost in zmernost, da so vsi kakor najkrotkeje ovčice šli v Taaffev ovčjak in soglasno odobrili korak, ki je jedino le levičarjem na korist.

Češki listi pišejo sicer, da pri tem ni bilo ne zmagovalcev, ne zmagancev, a z obema rokama se dá otipati, da je Taaffe le v svoji očetovski skrbi za levičarje uprizoril veliko to presenečenje. Nemška adresa bi ne bila prodrila nikdar, zato je grof Taaffe

vrgel še Bilinskega adreso kot nepotreben balast raz krov, da je le svojo ladijo malo olajšal in Nemce ovbvaroval neizogibnega poraza. To storil je v istini Nemcem nasproti, ki so ga leta in leta na vse možne načine napadali, katerih voditelji že davno mej seboj kockajo za njegov sedež, katerim na ljubo bi rad vsa narodna vprašanja odstranil z dnevnega reda.

Seveda so ga pri tem čudnem koraku vodili tudi eminentno-sebični nagibi. S tem, da ni prišlo do adresne debate in se je pod naslovom lojalnosti in zveste udanosti celo dosegla soglasnost vse zbornice, zakril je ministerski predsednik, da pravo za pravo nema večine, na katero bi se v vseh slučajih z gotovostjo opiral, a da je zanj glavna stvar: „Zeit gewonnen, alles gewonnen!“ Le nekaj odloga, in ta in oni poslanec dal se bode omečiti, in od slučaja do slučaja bode se skrpala vladna večina, in to je glavna stvar.

Zgodovina adrese nas je žalostno poučila, kako Dunajski zrak upliva na zastopnike narodov. Grof Taaffe v svoji državniški premetenosti doseže vse, kar mu drago. Njegova volja je merodavna in nam, ki smo te dni čitali, kako slabo so se varovali naši interesi pri izbiranju kandidatov v proračunski odsek, ne preostaje družega, nego da glede sedanjega državnega zbora k besedam „Brez večine, brez adrese“ še dostavimo: in za nas — brez upanja.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 11. maja.

O notranjem položaju.

Če je resnica, kar se govori o nekej privatni izjavi grofa Taaffea, da ne mara za večino, katero bi si pridobil s pomočjo Mladodčehov in antisemitov, ali pa za večino proti Nemcem, bi to označilo drastično položaj ter vsegamogočnost vlade in onemoglost parlamenta.

Iz budgetnega odseka.

Ker se je adresna debata v zbornici tako nepričakovano izjalovila, ostane za zdaj vsa delavnost koncentrirana v odsekih, posebno v budgetnem. Že zdaj se pričakuje, da se bode vse to, kar posamični govorniki neso mogli izraziti v odpadli adresni debati, slišalo v budgetni debati, ki bode

LISTEK.

Karica.

Slika iz ameriškega življenja. Po Bret Harte-u J. C.

(Dalje.)

III.

Čisto popolna tema je že bila, svetilnice cestne jele so svetiti, in g. Tretherik je bila še utopljen v svojih sanjarijah pred odprtim oknom. Komaj je bila opazila, da jo je zapustila dekle; njena hrupna vrnitev opomnila jo je precej sedanjih težav. Malica prinesla je časopis, v katerem je običajno g. Tretherik pregledala površno notice, v slabej nadi, najti kak posel, sama ni vedela kakega, prikladen njenim potrebam. Ko je mehanično zatvorila okno in užgala svečo, odprla je časnik še od včeraj čisto razmočen in njene oči obstale so po naključji na odstavku telegramov: „Fiddletown 7. Gospod James Tretherik umrl preteklo noč na „delirium tremens“. G. Tretherik bil je podvržen nezmernemu pitju, žalosten konec, zagotavlja se, zaradi rodbinskih razporov.“ Gospa Tretherik se ni stresla; obrnila se je v stran, pogledala hitro na Karico, pogrezneno v

čisto drugo berilo. Ves ostali večer bila je nenavadno molčeča; pa, ko se je Karica vlegla, pala je nenavadno na kolena zraven postelje in prijemši malo rudečo glavico mej svoji roci, vprašala jo: — „Ali bi bila zadovoljna, imeti družega papa, ljubka?“

— „Ne,“ deje Karica po trenutku premišljevanja.

— „Ali papa, kateri bi podpiral tvojo mamico skrbeti za te, ljubiti te in ti dajati lepe obleke, kateri bi storil gospo iz tebe, kadar bodeš večja?“

Karica obrnila je proti njej zaspane oči: — „Ali bi bila ti zadovoljna, ti, mama?“

G. Tretherik zardela je do ušes. — „Pojdimo, spavaj,“ — rekla je hripavo in se obrnila v stran. Proti polunoči čutil je otrok dvoje rok, katere so ga stiskale k prsim dvigajočim se ihtenja. — „Ne plakaj,“ mrmrala je na tihem, kakor da bi se malo še spominjala zadnjega razgovora, „ne plakaj. Menim, da bi ljubila novega ateja, če tebe močno ljubi, ... pa zelo ljubi.“

Mesec pozneje, na občno presenečenje, bila je g. Tretherik omožena. Srečni soprog bil je polkovnik Starbottle, nedavno izvoljen, da zastopa v zakonodavskem zboru grofije de Calaveras. Ne morem Vam tega dogodka v lepšem jeziku podati kakor

ga je podal nek dopisovalec v „Sacramento Globe“. „Neizprosne pušice zlega Amorja povzročile so zopet nesrečo mej našimi galantnimi Soloni. Tu je jeden nesrečneš več. Ta zadnja žrtev je častiti A. Starbottle iz Calaveras. Čarovnica je krasna vdova, nedavno posvečena Tespijevej umetnosti in potem posnemalka svete Cicilije v neki cerkvi „à la mode“ v San Franciscu, kjer je služila precej plače.“

L' Intelligence v Dutch Flatu tolmačil je ta čin po svoje in s karakteristično nesramnostjo proste „preše“ zasramoval je novega bojevalca (bojnega konja) demokratov Calavere zaradi srčnosti, s katero je h konci žalovanja premenil neko Tretherik v Starbottle, v dokaz, da se ne boji duhov. Da smo pravični nasproti g. Tretherickovej, priznati moramo, da ni bila zmaga polkovniku nič manj lahka. Sramožljivemu obotavljanju dame prišla je druga ovira v osebi tekmece, bogatega podjetnika pogrebnih sprevodov v Sacramentu, kateri je videl g. Tretherikovo samo v gledišči in v cerkvi, a dosti, da se je zaljubil. Ko si je bil nabral pri žrtvah strašne epidemije precej premoženja, zmatral ga je polkovnik nevarnim tekmečem. Po srečnem naključji pozvan bil je podjetnik opraviti dolžnosti

vsled tega postala tem bolj zanimiva. „Pri Filipih se zopet vidimo“, to je v budjetni debati, čulo se je direktno ali bolj prikrito od nekaterih strani. Glavna bitka te parlamentarne dobe je torej le za nekoliko časa odgodena. — Za spremembo poslovnega reda, to je za predlog Kathreina, je dotični odsek že posvetoval se o nekaterih važnih spremembah, po katerih bi se izdatno okrajšale obravnave pri nekaterih točkah in bi se tako delo pospešilo. Glavna sprememba vršiti bi se imela po predlogu Kathreina glede disciplinarne polnomoči zbornice, katera naj bi se razširila in poostрила. Uvesti se hoče tudi v naši zbornici v družih parlamentih že običajno izključenje za nekoliko sej in še nekatere jednake strožje določbe.

Reforma uprave na Ogerskem.

V upravnem odseku navedel je ministerski predsednik grof Szapary načela, na katerih podlagi namerava vlada organizirati upravna sodišča. V vsaki občini bi bilo jedno upravno sodišče, v Budimpešti pa vrhovno upravno sodišče. Sodišča prve instance po komitatih imela bi nadzupana kot predsednika, podzupana in nadziskala, ki je ob enem poročevalec, dva odbornika, katera voli upravni odbor, jednega namestnika in perovodjo. Vrhovno sodišče, s katerim bi se združilo tudi finančno-upravno sodišče, delovalo bi v dveh ločenih oddelkih. Sodniki morali bi imeti sodniško sposobnost ob enem pa biti tudi večji upravnemu poslovanju. Načrt navaja potem še mnogo drugih določb.

Vnanje države.

Kraljica Natalija.

Tajnik ministerstva vnanjih zadev, Ristič, izročil je kraljici Nataliji resolucijo skupščine in pismo ministerskega predsednika Pasič-a. Kraljica vspregleda je pismo osebno. V pismu naznanja Pasič kraljici sklep skupščine ter dostavlja udano prošnjo, naj blagovoli kraljica izjaviti se, kaj je sklenila. Kraljica se je posvetovala z Garašaninom, Frasanovičem in Daničem. V odgovoru svojem hoče baje kraljica poudarjati, da ni niti sedanjim niti kateri drugi vladi ali pa deželi delala kdaj kake ovire, da torej ni nobenega uzroka, da bi morala zapustiti Srbijo. Pasič odgodil je svoje potovanje v Trst, da bode sam navzoč pri končni rešitvi te zadeve.

Kazenska reforma v Rusiji.

Kakor poroča „Grazdanin“ potrdil je državni svet v Peterburgu predlog ministra notranjih zadev, da se na posilno delo obsojeni kaznjenci iz Kavkaza, turkestanških in transkaspijskih pokrajin ne smejo več pošiljati v Sibirijo. Za take kaznjence bodo se osnovala kaznišniške kolonije na otocih Kaspijskega morja. S to človekoljubno odredbo, se bode zmanjšalo izdatno število žrtev, katere je vsako leto zahtevalo sibirsko podnebje izmed vrst kaznjencev, vajenih milejšega južnega podnebja. Mnogim tisočim „katoršnikov“ (kaznjencev) bode po tej odredbi vsaj nekoliko olajšana žalostna njihova usoda.

V italijanski zbornici

je Cavallotti obdolžil justičnega ministra, da je iz političkih nagibov premestil nekatere sodnike na Beneškem. Ministerski predsednik Rudini je predlagal, naj se razprava o tej stvari odgodi za dva meseca. Pokazalo se je, da je za Rudinijev predlog bilo 122 poslancev, zoper pa 58. Ker torej zbornica ni bila sklepčna, moralo se bode še enkrat glasovati.

Delarsko gibanje.

Razburjenost, katera se je pojavila v nekih mestih pri praznovanju 1. maja mej delavci, ki so bili nabujskani po anarhističnih agitatorjih se je podela, in povrnil se je mir. Celo v Rimu in v Fourmiesu, kjer so se vršili najbolj krvavi izgredi, katere je morala zatreti oborožena sila, je zdaj zopet mirno. Le v Belgiji je gibanje še vedno živo in se ponavljajo nemiri in nasilstva v raznih krajih, ker se je štrajk razširil na štiri belgijske rudarske

svojega obrta proti svojemu tovarišu svetniku, kateri je bil ustreljen v dvoboju po krogli polkovnikove in, bodisi da ga je ta junaški čin ostrašil, bodisi da je pametno uvažal, da mu njegov tekmeč more priskrbeti klijentov, odstopil je s prizorišča.

Medeni tedni so bili kratki in končali se s katastrofo. Mej ženitovanjskem potovanjem zaupali so Karico sestri polkovnikovej. Pri povratku bila je prva beseda gospe Starbottle, da gre iskat otroka. Starbottle, kateri se je nekaj dni dozdevno proti trdovratnej nevolji, bojeval z močnimi likerji, je vselej, kadar se je govorilo o Karici, dobil izgovor. Zapenja se svojo vrhno suknjo, hodil je nekoli krat na dolgo in široko in se ustavil pred svojo ženo. — „Odlasal sem,“ dejal je s pretirano oblastnim kretanjem in glasom, ki se je tresel skrivne bojazni, „čakal sem do zadnjega trenutka,“ — in njegov jezik zadiral se je vedno močnejše in češče, „z odkritjem, katero objaviti danes je moja dolžnost. Da bal sem se, da se stemni zakonsko nebo s prenagljeno izpovedjo. Vender mora se, madama, moram; otroka ni več tu.“

— „Nje ni več tu?“ ponavila je g. Starbottle kakor odmev. (Dalje prih.)

okraje. Vlada nema dovolj vojakov, da bi povsod mogla vzdrževati red. Vojno ministerstvo je torej sklicalo dva razreda rezervistov. Ker Belgija še nema občne vojaške dolžnosti in služijo večinoma le sinovi nižjih slojev, je baš sedaj sklicano vojaštvo le problematične vrednosti, kar se je že tudi pokazalo pri izgredih, ki so se godili pred nekaterimi leti. Mnogi vojaki, ki so danes poklicani v vojaško službo, bili so včeraj še morda mej štrajkujočimi delavci. Klerikalna vlada se brani uvesti splošno vojaško dolžnost in občno volilno pravico, katero zahtevajo delavci. In baš ta poslednja zahteva, katerej se noče ustreči, širi razburjenost v delavskih krogih v Belgiji ter prozira izgrede.

Štrajk v Belgiji

razširja se vedno bolj. Na nekem shodu, ki je bil v Frameries-u, izjavil je Defaet, da zdaj štrajkuje 150.000 delavcev. Vsi pa hočejo zopet poprijeti se dela, če vlada obljubi, da bode v kratkem času dovolila občno volilno pravico. Na to sili tudi prošnja, katero so vložili meščani iz Seraing-a na kralja in zbornico. Celo največji nasprotnik omenjene reforme, vodja klerikalne stranke, Woeste, izjavil se je v zbornici, da se bode težko dalo izogniti občni volilni pravici. Tudi predsednik zbornice izrekel se je v seji centralnega odbora, da je revizija ustave potrebna in nujna.

Nemški državni zbor

odgodil je svoje delovanje do novembra meseca. Vsled tega ostanejo vsi odseki kakor do sedaj in se bode lahko takoj pričelo z delovanjem, ne da bi se vršile nove volitve odsekov. Tudi v mnogih drugih zadevah je velika razlika, če se odgodi zborovanje, ali pa sklene sesija.

New-Orleanski dogodki.

Razburjenost, katero so prouzročili znani dogodki se je že toliko podela, da niti najnovejša izjava velike Jury-e, da ni povoda, da bi se začela preiskava, ni dala povod posebnim razdraženostim. Mnogi listi molče, drugi omenjajo samo toliko, da bodo odnošaji mej Italijo in Ameriko postali še slabši.

Dopisi.

Iz Šmartina pod Šmarnogoro 9. maja.

[Izv. dop.] Radki, dà, zelo redki so dopisi v Vaš cenjeni list, kaj ne, gospod urednik, iz naše občine, kajti v teku dolgih 24 let, kar izhaja „Slovenski Narod“, bi jih lahko sešteli na prste jedne roke. Rekli boste in z Vami vsak bralec Vašega lista, da se nam dobro godi in nam gre vse po volji, kakor si sami želimo, a navzlic naši molčečnosti ni temu tako, marveč obratno.

Sava, ta tolikokrat z raznimi lepimi pridevki v slovenskih pesmih opevana reka, meji našim travnikom in poljem na južni strani občine. Če se z vsem drugim strinjamo z našimi pesniki, gotovo glede Save ne, kajti ta naša mejašinja dela nam mnogo preglavice s svojimi brzimi valovi, ker nam odplavlja dan za dnevom rodovitno zemljo, izpodjeda rahlo ležečo rušo ter se vedno bolj približuje našim bivališčem, v prvi vrsti Dolenjo-Gameljski vasi. Le še malo časa bode preteklo, da pride ta pogubonosna elementarna sila tik omenjene vasice — ako nam ne dojde poprej pomoč bodisi od države ali dežele ter se napravi in odkaže deroti reki nov pot in jo brzda, kakor se to že več let godi pri nižje ob Savi ležečih vaseh. Zalosten je razgled s ceste mej Gameljni in Črnuškim mostom na Savsko strugo, kjer ležijo veliki nasipi proda, katerega je nanesla zadnja povodenj, dobro zgornjo plast pa odnesla naprej. Ti, puščavi podobni prodi so ali popolnoma goli ali pa semtertja slabo obrasli z vrbovim grmičjem, katero le malo ali nikakešnega dohodka ne daje. Dognano je, da je samo davčni občini Gameljski Sava že ugonobila okolu 150 oral rodovite zemlje, katera je danes že savska struga ali na nasprotni strani nanešen pesek. Da se s tem prizadetim posestnikom vedno krajša dohodek, je povsem umevno in če se kmalu temu v okom ne pride, prisiljen bode marsikateri zapustiti svojo hišo, ako mu ta tudi ostane, ker v njej stanovati mu je sicer mogoče, brez zemljišč pa ne kmetovati.

V teku zadnjih let so naši občinski odborniki pri marsikateri priložnosti prosili državne ali deželne poslance ali razne urade, da bi se vender jedenkrat kaj ukrenilo za uravnavo savske struge tudi v nas, a kakor vidimo — vselej bresuspešno. Čas hiti naprej, zasedanje državnega in deželnega zbora se vsako leto redno pričinja in neha, uradi poslujejo dalje, ne da bi se kaj ukrenilo v tej zadevi na bolje, in istotako tudi Sava svoje pričetno uničujoče delo brez vsake ovire nadaljuje. Kam naj se obrnemo, kje naj prosimo in iščemo pomoči, da pridemo vsaj do pričetka, ker naše sile pri takem podjetju se niti v poštev jemati ne morejo.

Poleg tega imamo še drugo pereče uprašanje, katero nam kliče vedno bolj in bolj „pozor!“ — Treba bode zopet seči globoko v žep za prepotrebno razširjenje ljudske šole v Šmartinu. V ta namen zbrali so se občinski odborniki z županom na čelu ter krajni šolski svet v nedeljo, dne 3. t. m., v šolskem poslopju, da si na lici mesta ogledajo in določijo, kako naj se šolsko poslopje prezida ali dozida ali sploh prenaredi, da bode sposobno za dvorazredno šolo, seveda, da se ustreže določbam šolskih postav! Velika večina občinskega odbora, kakor tudi krajnega šolskega sveta bila je za razširjenje šole — ali od kod vzeti potrebni denar? — Za to si ni nihče upal kaj nasvetovati in ne glasovati, kajti vsak dobro ve, da stroški ne bodo majhni in davkoplačevalci zaradi raznih elementarnih nezdod že komaj sopejo prevelicah bremen.

Da se bode pa morala šola iz jednorazredne v dvorazredno razširiti, je več kot gotovo ter le uprašanje časa, če se pomisli, da sedaj obiskuje 162 učencev prav pridno in redno vsakdanjo šolo, da so ti učenci razdeljeni v dva oddelka s poludnevni poukom in da vsled pomanjkanja prostora v šolski sobi sede v klopih natlačeni, kakor slavniki, a da mora pri tem še preko trideset otročičev za leto dni izostajati od šolskega pouka, ker, kakor rečeno, že primanjkuje zgoraj navedenim učencem polovico prostora. Vsak količkaj razumen človek mi bode gotovo pritrdil, da 194 učencev potrebuje več nego jedno učiteljsko moč in čudimo se, da so tako blizu mesta Ljubljanskega takšne šolske razmere. Dolžnost šolskih oblastev je, skrbeti, da se take nezdrave razmere popravijo in uravnajo. Ali, žal, v tem oziru se nič ne zboljša, temveč še shujša.

Tukajšnje šolsko poslopje bilo je zidano leta 1865, in sicer brez kakeršne koli podpore. Stalo je tukajšnju malo in revno občino okroglih 5000 gld.

Dasi je bilo to poslopje v teku časa za našo deco že premajhno, je vender dež. šolki svet semkaj ušolal še celo vas Vrančico in še hiš. štev. 1 na Dobenem brez nikakešne odškodnine, dasi se je ves čas z vsemi silami tedanji krajni šolski svet temu ukrepu protivil. Skoro neverjetno, a resnično!

Občina, katera ni dobila prav nobene podpore za zidanje šolskega poslopja, naj v šolo, ki je že za njene učence premajhna, ušola še brezplačno popolnoma tujo davčno občino, katera ne spada v faro, ne v občino, katera spada celo v drug političen okraj. Ta ukaz in dotična naredba napravila sta tukaj najslabši utis in vzbudila skrajno nevoljo, ki se ni in se ne bode tako hitro podela.

Mi, ki te razmere gledamo dan na dan in imamo priliko prepričati se, kaj trpi uboga mladina v šoli, posebno pa naš priljubljeni in vestni učitelj, kateri se trudi, da tako povoljne uspehe pri tolikem številu učencev doseže, se bojimo, da bode končno tudi on navzlic svoji jekleni volji onemogel, nam dal morebiti slovo in si pomagal na bolje mesto.

Nadejaje se, da nas ta udarec ne bode zadela, uljudno prosimo šolska oblastva, da se malo zavzemo za našo šolo in uravnajo sedanje prežalostne razmere.

K-jev.

Iz Črnomlja 8. maja. [Izv. dop.] Lepo in prijetno se je voziti v prostornem vozu, ki hiti po gladki cesti, da bi človek zibaje se kar vsak trenotek zaspal. Ali kaj pomaga še tako prikladen in izvrsten voz, ako je pa cesta razvožena in polna jarkov, da človeka v vozu meče sem in tja, da bi kmalu dušo izgubil. In taka je cesta iz Kočevja v Belo Krajino, posebno pa proga nad Nemške Loko. Zanimarjena je silno, povsodi treba ograje, odrivačev (kantonov) in gramoza. Sicer sem videl veliko kupov natolčenega kamenja, a cesta je vender razkopana in razdrta, zato bi pač bilo umestno, da se z njim cesta posuje, ne pa da leži na kupih in je voznikom na potu, po noči pa celo nevaren, da bi se voz ne prevrnil. Slavni cestni odbor pozivljam, naj stori svojo dolžnost, sploh naj bi se za omenjeno cesto kaj storilo, kajti sedaj je strašno slaba in ljudje se pouprašujejo, kdo je kriv, ali cestarji, ali cestni odbor, ali še višja instanca?

Domače stvari.

— (Nov list.) „Slovenskega društva“ odbor sklenil je v svoji zadnji seji, da bode pričelo društvo z drugim semestrom t. l. izdavat svoje lastno glasilo z naslovom „Rodoljub“. — List namenjen bode v prvi vrsti prostemu narodu, ki

mu niso pristopni in tudi ne umljivi dragi dnevniki; poučeval bode narod v poljudni besedi odomačih zadevah ter pobijal zlasti zlobne zmoté, ki jih širi gledé načel in delovanja napredne stranke mej slovenski svet „Domoljub“. — Poleg politične vsebine pa se bo bavil „Rodoljub“ tudi z obrtnimi in kmetijskimi stvarmi ter skrbel v podlistku za zdravo zabavno berilo. Cena listu določila se je gledé na to, da mu je glavni smoter pouk prostega naroda, silno nizka. — Sicer pa bo program listu ponatanko določil še društveni občni zbor, ki ga bode sklical odbor na nedeljo dne 31. t. m. v čitalnično dvorano v Ljubljani. — Izhajal bode namreč kot četrnajstdnevnik, in sicer počenši dné 4. julija t. l. 1. in 3. soboto vsacega meseca, stal pa bo do konca tekočega leta 40 kr. in potem 70 kr. na leto. — Članom „Slovenskega društva“ in naročnikom „Slovenskega Naroda“ pošiljal se bode „Rodoljub“ brezplačno. — „Slovensko društvo“ pokazalo bode, ustanovivši si to glasilo, da mu je zares na srci prosveta naroda; zategadel pa tudi upa, da se bode narod temu koraku primerno odzval in da ne bode zaman ostal ves trud in vsa požrtovalnost. — Zategadel usoja se društvo že danes opozarjati svoje somišljenike po deželi, da oskrbe listu krepke gmotne in duševne podpore, zlasti s tem, da naberó obilo naročnikov oziroma novih društvenikov. — Dotične oglase vsprejema društveno vodstvo v Ljubljani.

— (Sokolska slavnost v Zagorji) Kakor se nam poroča iz Zagorja, odbil je knezoškofijski ordinarijat prošnjo tamošnjega sokolskega odbora, da bi se društvena zastava cerkveno blagoslovila. Proti temu odloku uležil je odbor pritožbo naravnost pri prevzišenem knezoškofu in pričakuje ugodne rešitve, ker nikakor ne more verjeti, da bi višji duhovni pastir odobral ravnanje, s katerim se mnogoštevilno društvo samih katolikov indirektno pehá iz cerkve. — Mi temu poročilu za danes dostavljamo le, da je ravnanje knezoškofijskega ordinarijata neumljivo zaradi tega, ker nosi zastava „Zagorskega Sokola“ sliko svetih blagovestnikov Cirila in Metoda. Vladika Strossmayer, o katerem pač nikdó ne bode trdil, da bi ne poznal cerkvenih predpisov o blagoslovljanji zastav isto tako dobro, ko ljubljanski knezoškofijski ordinarijat, blagoslovil je sam dne 7. t. m. zastavo za druge tesarjeve, zidarjeve in krovceve v Osjeku, dasi ta zadruga ne služi nikakemu cerkvenemu namenu.

— (Častno občanstvo.) V seji 26. aprila t. l. je občinski odbor občine Vače imenoval svojim častnim občanom gospoda Matijo Grilla, c. kr. okrajnega glavarja v Litiji, povodom njegovega 10letnega službovanja kot c. kr. okr. glavar v Litiji, in sicer radi zasluga, ki se jih je pridobil v tem času za tukajšnjo občino.

— (Družbi sv. Cirila in Metoda) je doposlala nje moška in ženska podružnica v Trstu tiskano letno poročilo za preteklo leto 1890. Iz njega povzamemo ter izročamo javnosti naslednje misli. Poročujé o svojih dohodkih piše podružnica mej drugim: „Spomin dragih nam pokojnikov mnogo lepše in dostojnejše slavimo s tem, da svote, katere bi sicer dali za vence, žrtvujemo za družbo sv. Cirila in Metoda. S tem smo dosegli dvoje: Razglasivši za družbo nabrano svoto v listih, skazana je pokojniku večja čast, nego da smo mu položili skromen venec na krsto, in drugič uporabi se nabrani denar v plemenito svrhu, katero ima baš družba sv. Cirila in Metoda. Koliko se o takih prilikah nabere, kažejo nam trije slučaji pripetivši se žalibog vlani v našem mestu. V treh slučajih smrti nabralo se je mej prijatelji in znanci pokojnikov za našo podružnico dvesto forintov!... Obračamo se zato na slavno vodstvo družbe svetega Cirila in Metoda v Ljubljani, da to idejo priporoča ter si prizadeva spraviti jo v navado v Ljubljani in po vsem Slovenskem; istotako tudi naj dela na to, da si postavijo pušice za nabiranje dobrovoljnih doneskov v korist naše družbe v vsa narodna društva, kavarne in gostilne, kamor zahajajo narodnjaki.“ — Podružničnim nazorom pritrjujoč javlja ta ukrep slovenskemu svétu v obilo posnemo —

Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda.

— (Premembe mej političkim uradništvom) Premeščeni so okrajni komisarji: Ivan Supanchich pl. Haberkorn v Brežice, Fran Bouvard pl. Chatelet na Ptuj, dr. Henrik pl. Cron v Maribor, Alojzij pl. Kriehuber v Celje; namestniški konceptni praktikantje: Mihael Papež na Ptuj, Her-

mann vitez Rainer v Brežice, Lev baron Lazarini v Ljutomer.

— (Kranjsko društvo za varstvo lova) imelo je včeraj zvečer ob 8. uri v hotelu „Pri Maliči“ svoj ustanovni zbor. Ko je g. Gallé kot načelnik pripravljalnemu odseku navzočne člane pozdravil in poročal o delavnosti odseka, vršila se je po pravilih volitev. Izvoljeni so bili: Načelnikom Viktor Gallé, načelnika namestnikom dr. Ivan Tavčar, odborniki: Otomar Bamberg, grof Alfonz Auersperg, Adolf Gallé, F. M. Regoršek, grof Rudolf Margheri, Karol Luckmann, dr. Josip Račič, stotnik Fric Kavčič, gozdarski mojster Schanta in gozdarski mojster Hanuš.

— (Nezgoda.) Pri stavbi novega gledališča padel je danes zjutraj ob 8. uri desetletni laški zidarski vajenec z visocega odra. Poškodoval se je težko. Odnegli so ga v deželno bolnico.

— (Roparski umor.) V soboto zvečer našli so v prepadu blizu Pijave Gorice truplo okolu 30 let stare ženske, ki je prodajala nogovice, čipke in druge take stvari okolu, bila najbrže rodod Slovačinja in še zadnje prodajala svoje blago v okolici, v petek še bila na Lavrici. Na truplu bile so tri velike rane z nožem: na vratu, na hrbtu in obrazu. Morilec pobral je boljše blago, slabeje pa pustil. Kako je umorjenka prišla v prepad, še ni dognano. Morda je težko ranjena bežala pred morilcem in pala v prepad, ali pa je morilec truplo tjakaj zavelkel, ali jo pa morda še nekoliko živo vrgel v prepad. Sumi se, da je morilec nekoliko blazen človek, ki je bil še le pred kratkim izpuščen iz zapora in potem iz bolnice in kateri se je izjavil: „V 14 dneh pridem nazaj, ker bodem koga umoril.“ Včeraj popoldne bil je komisijon na lici mesta in se je truplo sodniško-zdravniško preiskalo.

— (Iz Zagorja za Savo:) Poleg telovadnega društva „Sokol“ se je tukaj tudi osnovalo „Bralno društvo“, za katero je prebivalstvo jako naudušeno. Pri občnem zboru dne 29. p. m. so bili voljeni: predsednikom g. Medved, podpredsednikom g. Weinberger, tajnikom g. Modic, blagajnikom g. Zimmermann, preglednikom gospoda Firm in Jerin. Dopisu v Vašem cenjenem listu z dne 8. t. m., št. 103, izvolite dodati: Ni res, da so bili delavci srditi, ker jih g. c. kr. okr. glavar ni hotel vsprejeti; ampak krivda razburjenosti bil je „Delavski list“, ki je nekatere tako daleč zapeljal, da so jeli hujskati in od g. glavarja postaviti radi osemurnega delavnika zahtevati, na kar jim g. glavar odgovori, da te postavbe še ni, in ako kaj družega želé, naj pride deputacija k njemu. A premogarji neso hoteli tega slišati, ampak kar zaupili: „Vsi ali nobeden!“, na kar jim g. glavar odgovori: „Vseh ne morem poslušati!“, a razburjenci neso hoteli ubogati. Posledica temu je bila, da so dva zaprli in nekaj jih je moralo v Ljubljano. Kesajo se pa danes vsi, da so se dali zapeljati od gori omenjenega lista.

— (Vabilo.) Odbor „učiteljskega društva za Postojnski šolski okraj“ usoja se gg. društvenike uljudno vabiti, da se kolikor mogoče mnogobrojno udeležé letošnjega občnega zbora „zaveze slovenskih učiteljskih društev“ v Trstu. — Gg. tovariši s Štajerskega in z Dolenjskega peljejo se v soboto zjutraj s poštanim vlakom in tem pridružimo se tudi mi.

— („Dolenjsko pevsko društvo.“) katero je izvolilo pri izrednem občnem zboru dne 5. t. m. predsednikom gospod Janeza Mechoro, priredilo bode na Binkoštno nedeljo skupno z „Dolenjskim Sokolom“ izlet v Mokronog s sledečim vsporedom: Ob 5. uri zjutraj odhod iz Novegomesta; ob 9. uri zajutrek v Mokronogu; ob 10. uri sv. maša na Žalostnigori, potem sprehod po okolici. Opoludan skupni obed pri Pleteršniku, popoldne veselica na prostem s petjem in telovadbo. — K mnogoštevilni udeležbi uljudno vabita odbora imenovanih društev.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 11. maja. Pri včerajšnjem vsprejemu predsedstva zbornice poslanca odgovoril je cesar na Smolke udanostni nagovor z najmilostnejšo zahvalo na izjavi lojalnosti zbornice in naglašal posebno zadovoljstvo, da se je zbornice dotični ukrep sklenil soglasno. Tekom avdijske ponavljal cesar svoje veselje na parlamenta izjavi, ki se popolnoma ujema z njegovimi blagovoljnimi nameni in izražal upanje in željo, da bode sedaj, ko ne bode adresne

debate, pridobljeni čas uporabljal se za rešitev mnogobrojnih važnih nalog. Smolki zahvalil se je cesar najtopleje na inicijativi, Chlumeckemu na patrijotičnih besedah.

Dunaj 11. maja. (Zbornica poslancev:) Smolka poroča o vsprejemu predsedstva pri cesarji in o milostnem odgovoru cesarjevem. Zbornica vzela stoje udanostno poročilo na znanje. Trgovinski minister zopet predložil v zadnjem zasedanji nerešeni dostavek glede obratnega vodstva na Albrechtovi železnici na državni račun, eventualno, da se ta železnica podržavi.

Razne vesti.

* (Smela operacija.) V Rimu bolehal je neka gospa Leleste-Giovagnoli za paralizo na celem telesu tako, da ni bilo več nade izlečiti je. Profesor Postempeki poskusil je operacijo: odprl bolnici lobanj, odstranil vso gnilobo v možganih in — žena okreva hitro in vidno, zadobila je zmognost misliti in govoriti, kateri je bila že povsem izgubila in rimski zdravniki ne morejo se načuditi operaterjevi smelosti, najbolj čudi se pa temu uspehu — prizadeti zdravnik sam.

* (Fortuna v vojašnici.) Fortuno pripelje pot le redkodaj v kako vojašnico, zato je je bil pa v Temešvaru služéči korporal 73. pešpolka, Adam Adelmann, toliko bolj vesel, kajti prinesla mu je glavni dobiček turških srečk, nežno vsotico 300.000 frankov. Srečnemu korporalu izplačalo se je takoj 25 odstotkov tega dobitka, a ostalo dobil bode tekom desetih let v obrokih.

* (Samomor v kopeli.) Dunajski trgovec Bernaček prišel je pred nekaterimi dnevi v Budimpešto in šel v neko kopel, vzešši posebno kabino. Nekaj trenutkov pozneje, čula se je močna detonacija a ko so služniki siloma odprli vrata v kabino, našli so Bernačka ustreljenega. Odnegli so ga v bolnico kjer je takoj umrl. Motiv temu samomoru bila je baje velika prevara, katere se je zakrivil pokojnik.

Narodno-gospodarske stvari.

Trgovska in obrtniška zbornica.

(Dalje.)

V. Gospod zbornični svetnik Fr. Ks. Souvan poroča, da je prosil upravni odbor tržne občine litijske dveh novih semnjeve za blago in živino. Občina Litija ima že pet semnjeve, tudi prav v bližini, in sicer v Šmartinu, v Sv. Križi, na Vačah in v Zagorji jih je vsako leto dvanajst, sploh jih ima politični okraj litijski vsako leto 68, vrhu tega je v Ljubljani vsak mesec živinski semenj. Poleg peterih litijskih zadoščajo omenjeni semnji nedvomno potrebam ondotnega prebivalstva, in ker sta le dva litijska dobro obiskovana, zatorej ni verjetno, da bi bila zaprosena nova semnja potrebna občini, pač pa bi škodovala le drugim. Tudi ni misliti, da bi prihajalo veliko ljudi, ker prvi bi bil januvarija meseca, torej ob času, ko je po goratem okraju litijskem zelo težavno in nevarno goniti živino, mnogokrat celo nemogoče, — drugi avgusta meseca pa bi se prehitro zvrstili za semnjem v juniju. Dalje so najvažnejši živinski semnji tamošnjega okraja, namreč v Velikem Gabru, v Št. Vidu pri Zatičini, v Šmartnem pri Litiji in v Višnji Gori, meseca junija in julija. Iz vsega tega je razvidno, da bi nova semnja prav nič ne pospeševala živinoreje in prometa v Litiji. Ker tudi občina Vače po pravici ugovarja, ter sta se izrekla zoper dovolitev tudi c. kr. okr. glavarstvo litijsko in osrednji odbor c. kr. kmetijske družbe kranjske, zato predlaga odsek: Častita zbornica naj se izreče v svoji izjavi do visoke c. kr. deželne vlade zoper dovolitev zaprosenih dveh semnjeve. — Predlog se je vsprejel.

VI. Gospod zbornični svetnik Avgust Skabrné poroča o prošnji podobčine Nadlesk v logaškem okraju za dovoljenje treh kramarskih in živinskih semnjeve. Že leta 1879 in 1884, je ta podobčina vložila prošnji za dva semnja. Proti prvi je zbornica izrekla se neugodno, drugo pa je priporočala. Visoka c. kr. deželna vlada je vender tudi drugo odklonila, pa tudi ministerstvo je zavrnilo obe Zbornica je priporočala drugo prošnjo zato, ker je od leta 1879. napredovala živinoreja v Loški dolini, druge semenjske občine pa tudi neso ugovarjale zoper dovolitev. Sedanja prošnja pa se razločuje od onih dveh po tem, da prosijo sedaj treh semnjeve, in da se dnevi s prejšnjimi ne ujemajo. Zaradi tega izrekle so tudi pomisleke semenjske občine, in sicer Gorenji Logatec in Čérknica glede semnja 16. maja, Št. Peter glede semnja 16. maja, Št. Peter glede semnja 17. marcija, Rovte pa glede 17. marcija in 20. junija. Na te ugovore se je ozirati, ker gotovo bodo zaproseni semnji v škodo naštetim. Glede na to meni odsek, da je tem bolj odreči priporočilo, ker je svoj čas le zaradi tega bila zbornica za dovolitev dveh semnjeve, ko ni bilo ugovorov zoper njo, in so razmere v občini pričale zanjo. Dva semnja bi tudi sedaj popolnoma zadostovala. Z ozirom na vse navedene razmere predlaga odsek: Častita zbornica naj ne priporoča prošnje visoki c. kr. deželni vladi. — Predlog se je sprejel. (Dalje prih.)

„LJUBLJANSKI ZVON“
 stoji
 za vse leto 4 gld. 60 kr.; za pol leta
 2 gld. 30 kr.; za četrt leta 1 gld. 15 kr.

Loterijske srečke 9. maja.

Na Dunaji:	55,	89,	14,	33,	30.
V Gradci:	53,	46,	77,	8,	64.

Tujci:
 10. maja:
 Pri **Maltici**: Brüll z družino, Singer, Benedek, Rosenberg, Benedikt, Spielmann, John, Kohn, Stein, Felbinger, Rosenberg, Hoffmeister, Geltman, Vest z Dunaja. — Heixner, Waldman iz Prage. — Fuchs iz Budimpešte. — Terpotez iz Trbovelj. — Weiss iz Siseka. — Fürst iz Velike Kaniže. — Halmel iz Ljubljane. — Macarada iz Trsta. — Pri **Sionu**: Valduga iz Gradca. — Pollak, Bössner, dr. Styasni, Mubej z Dunaja. — Pl. Albori iz Trsta. — Dr. Burger s soprogo, Loy iz Kočevja. — Roš, Peklar iz Hrastnika. — Pri **avstrijskem cesarji**: Gaber iz Pulja. — Zagorjan iz Čerknice. — Pri **bavarskem dvoru**: Kramer iz Celovca. — Müller iz Gradca.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mo-krina v mm.
9. maja	7. zjutraj	726.1 mm.	13.6° C	sl. zah.	obl.	13.3 mm.
	2. popol.	725.2 mm.	19.6° C	sl. svz.	obl.	dežja.
	9. zvečer	727.2 mm.	12.8° C	sl. svz.	obl.	
10. maja	7. zjutraj	728.6 mm.	13.0° C	sl. zah.	obl.	4.20 mm.
	2. popol.	730.8 mm.	14.° C	sl. zah.	obl.	dežja.
	9. zvečer	732.3 mm.	12.0° C	sl. zah.	d. jas.	

Srednja temperatura 13.2°, za 0.2° nad normalom.

Dunajska borza
 dué 11. maja t. l.
 (izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	gld. 92.05	gld. 91.95
Srebrna renta	92. —	91.85
Zlata renta	110.40	110.85
5% marenca renta	101.85	102. —
Akcije narodne banke	999. —	999. —
Kreditne akcije	300.50	300.50
London	118.15	118.30
Srebro	—	—
Napol.	9.33 1/2	9.34
C. kr. cekini	53	5.54
Nemške marke	57.90	57.72 1/2

4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	133 gld.	— kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	182	25
Ogerska zlata renta 4%	—	104	60
Ogerska papirna renta 5%	—	101	25
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	120	50
Zemlj. obd. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	—	116	—
Kreditne srečke	100 gld.	185	75
Rudolfove srečke	10	20	50
Akcije anglo-avstr. banke	120	160	50
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	—	227	50

Vino na debelo
 posebno pristao dalmatinsko belo, rudeče in črno, direktno iz Dalmacije importirano, prodaja po ugodnih cenah (398—1)
TOMO TOLLAZZI v Dolenjem Logatci.

Vse blago
 vredno okolo 3000 gld., prodaja 20% ceneje, kakor v tovarni.
 Kdo? pove upravništvo tega lista. (383—2)

Mišni uzorci zasebnim naročnikom zastoj in franko. Uzorne knjige za krojače, kakeršnih še ni bilo, ne-frankovane in le proti uložbi gld. 20, kateri se odračunajo, kadar se blago naroči.
Blago za obleke.
 Perivien in dosking za visoko duhovščino. Predpisano blago za uniforme c. kr. uradnikov, tudi za veterane, gasilce, telovadce, livreje. Sukna za bilard in igralne mize, loden tudi nepremočljiv za lovske suknje, blago, ki se sme prati. Popotni plédi gld. 4—14 itd. Kdor hoče kupiti vredno, pošteno, trajno, čisto volneno suknjo in ne cenih cunj, ki se ponujajo od vseh strani in so komaj krojačevega plačila vredne, obrne naj se na trdko

Jan. Stikarofsky v Brnu.
 Največja zaloga sukna v Avstro-Ogrski. Razume se, da ostaje mnogo ostankov v moji zalogi, v kateri je vedno za 1/2 milijona gld. avst. velj. blaga, in pri moji svetovni trgovini; vsak pameten človek pa mora spoznati, da se od takih malih ostankov in odrezkov uzorci ne razpošiljajo, ker bi pri več sto naročbah za uzorce nazadnje ničesa ne ostalo, in je torej sleparija, če nekatere trgovine s suknom vzlic temu inserirajo uzorce od ostankov in odrezkov in so v takem slučaju uzorci le od kosov in ne pa od ostankov, nakana takega postopanja je očitna. Ostanke, ki ne ugalajo, se zamenjajo ali se pa denar vrne. Barva, dolgotrajnost, cena naj se pri naročbi ostankov naznani. Razpošilja se le proti povzetju, nad gld. 10— (93—13) franko. Dopisovanje v nemščini, madžarsčini, češčini, poljščini, italijansčini in francosčini.

Usnje vzdrži se v solnel mehko, a v dežji in v rosi suho uporabo J. Bendikovega mazila za usnje.
 Za svetljenje ali voščenje jermenja, vozov, pohištva in čevljev je nedosežna c. kr. izklj. priv. svetilnatekočina za usnje.
 Izdelovatelj dobil je za ta dva mazila 30 odlikovanj in na stotine zahvalnih pisem, a upeljana sta vsled ukaza ministrskega pri c. kr. vojski, v porabi pa celo pri c. kr. visokostih. Ta tekočina je tudi jako dobra za čiščenje črnih slamniov. (196—6)

Cena mazila za usnje:
 Jedna kila gl. 1.20
 1 steklenica št. 1 —.80
 1 " " " 2 —.40
 1 " " " 3 —.20
Cena svetilne tekočine:
 1/4 skatljica gl. —.80
 1/2 skatljica " —.40
 3/4 " " " " " " —.20
 1 " " " " " " —.10
 Prodajalcem in vojakom daje se rabat. Svari se pred ponarejenimi izdelki. Vsaka steklenica in vsaka skatljica ima znamko: J. Bendik, St. Valentin, Gorenje Avstrijsko. Glavna zaloga pri Schussnig-u & Weber-ju v Ljubljani; v Celji pri Traun-u & Stieger-ju; v Radovljici pri Homan-u; na Jesenicah pri Trevenu.

Dr. Rose živilni balsam
 je nad 30 let znano, prebavljanje in slast pospešujoče in napenjanja odstranjujoče ter mlo raztopljajoče domače sredstvo. (131—11)
 Velika steklenica 1 gld., mala 50 kr., po pošti 20 kr. več.
 Na vseh delih zavojnine je moja tu dodana, zakonito varovana varstvena znamka.
 Zaloge skoro v vseh lekarnah Avstro-Ogrske.
 Tam se tudi dobi:
Praško universalno domače mazilo
 To sredstvo pospešuje prav izborno, kakor svedočijo mnoge skušnje, čiščenje, zrnjenje in lečenje ran ter poleg tega tudi blaži bolečine.
 V skatljicah po 35 kr. in 25 kr. Po pošti 6 kr. več.
 Na vseh delih zavojnine je moja tu dodana, zakonito varstvena znamka.
 Glavna zaloga
B. FRAGNER, Praga,
 št. 203-204, Mala strana, lekarna „pri črnem orlu“.
 Poštna razpošiljatev vsak dan.

Teodor Fröhlich, izvršujoč žalostno dolžnost, naznanja v svojem, svojih starišev, bratov in sester imenu vsem sorodnikom in prijateljem pretužno vest, da je njega iskreno ljubljeni brat
EDVARD FRÖHLICH
 dne 10. maja 1891 ob 7. uri zjutraj, mudeč se na odpočitku v tem kraju, v 25. letu dōbe svoje, mirno v Gospodu zaspal.
 Pogreb dragega rajnika bo dne 12. maja ob 10. uri dopoldne iz hiše žalosti, Vrhnjske pivovarne, k tukajšnjemu pokopališču.
 Naj v miru počiva!
 Na Vrhniki, dne 10. maja 1891. (399)

Št. 968. **Natečaj.** (394—1)
 V zmislu sklepa občinskega sveta z dne 27. aprila 1891 razpisuje se natečaj za mesto
občinskega zemljemerca
 kojemu bode naloga izmeriti in preceniti občinska zemljišča v vseh župnijah, kjer se leta 1882. neso izmerila ali pa samo deloma, in to proti letni nagradi gld. 900.—.
 Prosilci imajo uložiti prošnje svoje pri podpisnem načelstvu do 15. junija 1891 ter dokazati sposobnost svojo za takšna opravila, svoje nauke, dosedanje prakso i. t. d.
 Uradni jezik te občine je hrvatski.
Načelstvo občine Kastav
 dne 8. maja 1891.
 Za načelnika: **Dukić I. r.**

Globoko užaljeni naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znanem tužno vest, da se je Bogu vsegamogočnemu dopalo, preljubljenega našega očeta, oziroma tasta in starega očeta, gospoda
Aleksija Pavlin-a
 posestnika in veletržca
 danes, dne 9. maja, o polnoči, po dolgi, mučni bolezni, previdenega s svetotajstvi za umirajoče, v 69. letu dōbe njegove, poklicati na oni boljši svet.
 Pogreb dragega rajnika bo dne 11. t. m., ob 9. uri dopoldne k tukajšnjemu pokopališču.
 Svete maše zadušnice brale se bodo v cerkvi pri sv. Jakobu.
 Podbrezjem, dne 9. maja 1891. (400)
Ivan Pavlin, misijonar v Ameriki, **Fran Pavlin**, c. kr. inženir, **Alojzij Pavlin**, posestnik in veletržec, sinovi. — **Ana Pavlin**, **Josipina Tomše** roj. **Pavlin**, hčeri. — **Josip Tomše**, c. in kr. stotnik, zet. — **Marija Pavlin** roj. **Sturm**, snaha. — **Ciril** in **Fran Pavlin**, unuka.

Družnik
 se išče za veliko trgovino z mešanim blagom, v zvezi s kupčijo z deželnimi pridelki, s perutnino, z jajci itd. itd., ki se vodi v lastni hiši v jako obljudenem večjem trgu na Slovenskem. Ne gleda se toliko na premoženje v gotovini, nego na dobro ime, poštenje, na trgovsko sposobnost, posebno na večje prodajanje, k čemur je potrebno znanje obeh deželnih jezikov.
 Pisma naj se pošiljajo pod šifro „Sreča“ upravništvu „Slovenskega Naroda“. (391—2)